

Н. Ю. КАРПОВА

*Наталія Юріївна Карпова, аспірант Академії
адвокатури України*

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ПРАВА НА ПРЕДСТАВНИЦТВО ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ, ЩОДО ЯКОЇ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ

Відповідно до ст. 59 Конституції України¹ однією з найважливіших правових гарантій прав і свобод людини і громадянина є право кожного на правову допомогу. Право на правову допомогу – це гарантована конституцією України можливість фізичної особи одержати юридичні (правові) послуги. Одним із найважливіших видів правових послуг є захист затриманих, заарештованих, підозрюваних, обвинувачених, підсудних осіб, що через його важливість окремо закріплено в Конституції України. Згідно з ч. 2 ст. 63² Конституції України підозрюваному, обвинуваченому чи підсудному гарантується право на захист. Відповідно до ч. 1 ст. 59 Конституції України³ кожен має право на правову допомогу. Це право є одним із конституційних, невід’ємних прав людини і має загальний характер. За змістом ч. 1 ст. 64 Конституції України⁴ конституційне право кожного на правову допомогу у жодному випадку не може бути обмежено.

Загальноприйнятим у юридичній науці є принцип прямої дії конституційних норм. Дотримання цього принципу передбачає встановлення більш широкого, ніж є зараз у КК України⁵ (далі – КК), кола осіб, які мають право на захист і чіє право на захист у кримінальному процесі, як і інші права, гарантовані Конституцією України⁶, повинно знаходитися під кримінально-правовою охороною КК⁷.

Однією з причин такого стану є те, що процес реформування українського кримінального законодавства для приведення його у відповідність до стандартів ЄС і КК⁸ ще знаходиться в процесі реформування. Однією з найбільш важливих новел є встановлення відповідальності юридичних осіб за злочини у вигляді включення в КК розділу XIV-1 «Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб»⁹. Заходи кримінально-правового характеру можуть бути застосовані тільки до юридичних осіб, включених у перелік ст. 96-4 КК¹⁰. Під заходами кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб слід розуміти передбачені КК¹¹ засоби впливу на юридичну особу у разі вчинення її уповноваженою особою від імені та/або в інтересах цієї юридичної особи передбачених кримінальним законом злочинів. Примітки 1 і 2 до ст. 96-3 КК¹² визначають, що уповноваженою особою юридичної особи є службова особа юридичної особи, а також інша особа, яка відповідно до закону, установчих документів юридичної особи чи договору має право діяти від імені юридичної особи, а вчинення злочинів в інтересах юридичної особи наявне, якщо вони призвели до отримання юридичною особою неправомірної вигоди або створили умови для отримання такої вигоди, або були спрямовані на ухилення від передбаченої законом відповідальності. Юридичні особи не можуть бути суб’єктами кримінальної відповідальності, тому що через свою юридичну природу не можуть відчувати органічно притаманної покаранню каральної, репресивної функції¹³ і у такому разі юридичні особи є суб’єктами кримінально-правового впливу¹⁴. Тому відповідно до чинного КК до юридичних осіб можуть бути застосовані заходи кримінально-правового характеру, а не покарання¹⁵. Але суворість заходів кримінально-правового характеру, які застосовуються до юридичної особи – штраф, конфіскація майна, ліквідація юридичної особи викликають думку, що вони фактично мають на меті покарання¹⁶. Характер кримінального провадження проти юридичної особи наводить на думку, що кримінальне провадження проти юридичної особи має ознаки кримінального переслідування¹⁷. Слід згадати, що хоча згідно зі ст. 64-1 КПК України¹⁸ (далі – КПК) представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, має право користуватись правовою допомогою, вона взагалі не регламентована законом, тому він є єдиним суб’єктом кримінального провадження, на якого покладена місія охорони й захисту законних прав та інтересів юридичної особи, щодо якої здійснюється кримінальне провадження, і, враховуючи, що кримінальне провадження проти юридичної особи має ознаки кримінального переслідування, визнати надзвичайну важливість діяльності представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, для юридичної особи як суб’єкта кримінально-правового впливу. Тому право юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, на представництво її в кримінальному провадженні заслуговує на законодавчі гарантії, найпотужнішою з яких завжди є кримінально-правова охорона гарантованого законом права – у даному випадку права на представництво в кримінальному провадженні юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Багато авторів досліджували інститут представництва юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, в кримінальному провадженні. Це, зокрема, І. В. Гловюк¹⁹, В. Г. Пожар²⁰, А. С. Нерсисян²¹ та інші, проте усі вони не торкалися проблеми кримінально-правової охорони права на представництво в кримінальному провадженні юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Метою статті є пошук найбільш повної та відповідної положенню юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, в кримінальному провадженні форми кримінально-правової охорони права на представництво в кримінальному провадженні юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Відповідно до чинного КК²² кримінальне провадження щодо юридичної особи може здійснюватись лише за умови вчинення уповноваженою особою юридичної особи від імені та/або в інтересах цієї юридичної особи будь-якого з перелічених у ст. 96-3 КК²³ злочинів і тільки щодо визначеного у ст. 96-4 КК²⁴ кола наступних юридичних осіб: у випадках, передбачених п. 1 і п. 2 ч. 1 ст. 96-3 КК²⁵, до підприємства, установи чи організації, крім державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, створених ними організацій, що повністю утримуються за рахунок відповідно державного чи місцевого бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, міжнародних організацій, у випадках, передбачених п. 3 і п. 4 ч. 1 ст. 96-3 КК²⁶, до суб'єктів приватного та публічного права резидентів та нерезидентів України, включаючи підприємства, установи чи організації, державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, організації, створені ними у встановленому порядку, фонди, міжнародні організації, інші юридичні особи. Згідно з ч. 3 ст. 96-4 КК²⁷ якщо держава або суб'єкт державної власності володіє часткою більше 25 % в юридичній особі або юридична особа знаходиться під ефективним контролем держави чи суб'єкта державної власності, то дана юридична особа несе цивільну відповідальність у повному обсязі за неправомірно отриману вигоду та шкоду, заподіяну злочином, що вчинений державою, суб'єктами державної власності або державного управління.

Встановлений ст. 96-3 КК²⁸ перелік злочинів, вчинення яких уповноваженою особою юридичної особи від імені та/або в інтересах цієї юридичної особи є підставою для застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру і передбачає наступні форми причетності юридичної особи до вчинення злочину: вчинення злочину від імені та в інтересах юридичної особи – це злочини, які передбачені ст.ст. 109, 110, 113, 146, 147, 160, 206 260, 262, 306, 369, 369-2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 КК, ч.2 і ч. 4 ст. 159-1 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-3 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-4 КК²⁹; вчинення злочину від імені юридичної особи – це злочини, які передбачені ст.ст. 258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5 КК³⁰; незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, що призвело до вчинення будь-якого з корупційних злочинів, які передбачені ст.ст. 209, 306, 369, 369-2 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-3 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-4 КК³¹.

Перелік злочинів, які можуть бути вчинені від імені та в інтересах юридичної особи, включає в себе особливо тяжкі злочини, які передбачені ч. 3 ст. 110 КК, ст. 113 КК, ч. 2 ст. 159-1 КК, ч. 1 ст. 160 КК, ч. 5 ст. 260 КК, ч. 3 ст. 262 КК, ч. 1 ст. 368-3 КК, ч. 2 ст. 368-3 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-4 КК, ч. 1 ч. 2 ст. 369 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 369-2 КК, ч. 2 ст. 437 КК, ч. 2 ст. 438 КК, ч. 1 ст. 442 КК, ч. 3 ст. 447 КК³². Перелік злочинів, які можуть бути вчинені від імені юридичної особи, включає в себе особливо тяжкі злочини, які передбачені ч. 3 ст. 258 КК, ч. 3 ст. 258-5 КК³³. Перелік корупційних злочинів, до вчинення яких призвело незабезпечення виконання покладених на її уповноважену особу законом або установчими документами юридичної особи обов'язків щодо вжиття заходів із запобігання корупції, включає в себе особливо тяжкі злочини, які передбачені ч. 1 ст. 368-3 КК, ч. 2 ст. 368-3 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-4 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 369 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 369-2 КК³⁴. Необхідно звернути увагу на те, що відповідно до ч. 1 ст. 52 КПК³⁵ участь захисника є обов'язковою у кримінальному провадженні щодо особливо тяжких злочинів. КК³⁶ встановлює поділ злочинів за ступенем їх тяжкості не лише для фізичних осіб-злочинців, а й для юридичних осіб, до яких можуть застосовуватися заходи кримінально-правового впливу. Відповідно до ч. 2 ст. 96-7 КК³⁷ у разі коли юридична особа не одержала неправомірну вигоду або її розмір неможливо обчислити, суд застосовує до юридичної особи як захід кримінально-правового впливу штраф, розмір якого визначає залежно від ступеня тяжкості злочину, вчиненого уповноваженою особою юридичної особи: за злочин невеликої тяжкості – від п'яти до десяти тисяч нмдг; за злочин середньої тяжкості – від десяти до двадцяти тисяч нмдг; за тяжкий злочин – від двадцяти до п'ятдесяти тисяч нмдг; за особливо тяжкий злочин – від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти тисяч нмдг. Другим основним заходом кримінально-правового характеру, поряд зі штрафом, є ліквідація юридичної особи, яка застосовується судом у разі вчинення її уповноваженою особою будь-якого із злочинів, передбачених ст.ст. 109, 110, 113, 146, 147, 160, 260, 262, 258 - 258-5, 436, 436-1, 437, 438, 442, 444, 447 КК³⁸. Юридична особа є штучним організмом, який фактично є результатом діяльності фізичних осіб, тому вона не може відчувати негативних наслідків, властивих покаранню, але це не виключає негативних змін в її стані під впливом дії призначених судом заходів кримінально-правового характеру, найсуворішим з яких є її ліквідація, внаслідок якої вона фактично перестає існувати. Можна погодитися з тими науковцями, які говорять про те, що ліквідація юридичної особи є своєрідною «смертною карою» такої особи³⁹. Питання про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру вирішується у резолютивній частині обвинувального вироку, який виноситься щодо обвинуваченого – фізичної особи (п. 2 ч. 4 ст. 373 КПК⁴⁰).

Тяжкість наслідків рішення суду про застосування до юридичної особи основних заходів кримінально-правового характеру для цієї юридичної особи настановхує на висновок про необхідність захисту законних прав та інтересів юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, під час усього кримінального провадження, що відбувається паралельно з кримінальним провадженням щодо фізичної особи – уповноваженою особою юридичної особи, яка чи вчинила вказаний в п. 1 чи в п. 4 ч. 1 ст. 96-3 КК⁴¹ злочин від імені та в інтересах юридичної особи чи вчинила вказаний в п. 3 ч. 1 ст. 96-3 КК⁴² злочин від імені юридичної особи

чи просто не виконала заходи із запобігання корупції, що призвело до вчинення вказаного в п. 2 ч. 1 ст. 96-3 КК⁴³ злочину. Кримінальне провадження щодо юридичної особи складається із досудового розслідування та судового розгляду і починається з внесення слідчим або прокурором до ЄРДР відомостей про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, негайно після вручення її уповноваженій фізичній особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених ст.ст. 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, 369, 369-2, 436, 437, 438, 442, 444, 447 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-3 КК, ч. 1 і ч. 2 ст. 368-4 КК⁴⁴, або від імені такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених ст.ст. 258–258-5 КК⁴⁵, що свідчить про персоніфікацію кримінально-процесуальної діяльності стосовно юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Про внесення відомостей слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну особу відповідно до ч. 8 ст. 214 КПК⁴⁶. Уповноважена фізична особа, яка в інтересах та/або від імені цієї юридичної особи вчиняла зазначені вище злочини, перебуває у статусі підозрюваного чи обвинуваченого під час кримінального провадження щодо неї і має право на захист від підозри чи обвинувачення у вигляді можливості надання правової допомоги захисника, якщо вона підозрюється чи обвинувачується у вчиненні особливо тяжкого злочину, реалізація її права на захист у вигляді надання правової допомоги захисника є обов'язковою через особливу суворість погрожуючого їй покарання. Як вже було доведено автором, погрожуючі юридичній особі заходи кримінально-правового характеру є не менш, а інколи більш суворими під кутом їх впливу на існування і функціонування юридичної особи.

Персоніфікація кримінально-процесуальної діяльності стосовно юридичної особи, рішення суду про застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру у резолютивній частині обвинувального вироку, який виноситься щодо обвинуваченої фізичної особи, суворість заходів кримінально-правового характеру дають змогу стверджувати, що кримінально-процесуальна діяльність стосовно юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, має характер кримінального переслідування.

Представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, може бути: особа, яка у кримінальному провадженні має право бути захисником, її повноваження підтверджуються документами, передбаченими ст. 50 КПК⁴⁷; керівник чи інша особа, уповноважена законом або установчими документами, її повноваження підтверджуються копією установчих документів юридичної особи; працівник юридичної особи, його повноваження підтверджуються довіреністю. Відповідно до ст. 64-1 КПК⁴⁸ до прав представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, зокрема, належать типові процесуальні дії з захисту від обвинувачення: знати, у зв'язку із вчиненням якого кримінального правопорушення здійснюється провадження щодо юридичної особи, та давати пояснення з цього приводу, збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді, суду докази, брати участь у проведенні процесуальних дій та під час їх проведення ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, що заносяться до протоколу, знайомитися з протоколами процесуальних дій, виконаних за його участі, з усіма матеріалами досудового розслідування, заявляти клопотання про проведення процесуальних дій чи про відводи, оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді, судові рішення, брати участь у судовому розгляді, ініціювати перегляд судових рішень.

У результаті аналізу повноважень представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, доходимо висновку, що його діяльність включає в себе захист юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, у формах заперечення законності та обґрунтованості кримінального переслідування, заперечення наявності підстав застосування до юридичної особи заходів кримінально-правового характеру, виявлення обставин для звільнення юридичної особи від застосування заходів кримінально-правового характеру. Отже, ми мусимо визнати, що представництво юридичної особи, щодо якої здійснюється кримінальне провадження, зараз є унікальним кримінально-правовим інститутом, який об'єднує два напрями свого функціонування в рамках кримінального процесу – функцію представництва юридичної особи, щодо якої здійснюється кримінальне провадження, і функцію захисту від обвинувачення юридичної особи, щодо якої здійснюється кримінальне провадження. Безумовно, друга функція є основною.

Слід звернути увагу на те, що КПК⁴⁹ не встановлює випадків обов'язкової участі представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, у кримінальному провадженні, конкретного моменту допуску представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, до кримінального провадження. Такий стан справ може призвести на практиці до перешкоджання слідчим чи прокурором допуску представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, до кримінального провадження під час усього провадження чи поки це потрібно слідчому або прокурору. Фактичне виконання представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, функції її єдиного захисника у кримінальному провадженні обумовлює необхідність кримінально-правової охорони її права на представництво у вигляді допуску представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, до кримінального провадження.

На перший погляд, встановлення кримінально-правової охорони права юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, на представництво, неможливо через те, що в ст. 3 КПК⁵⁰ юридична особа, щодо якої здійснюється провадження, не визнається учасником кримінального провадження. Але ч. 1 ст. 55 КПК⁵¹ визнає потерпілою юридичну особу, якій кримінальним правопорушенням завдано майнової шкоди. Згідно з п. 10 ч. 1 ст. 309 КПК⁵² під час досудового розслідування лише представник юридичної особи може оскаржити в апеляційному порядку ухвалу слідчого судді про тимчасовий доступ до речей і документів, яким дозволено вилучення речей і документів, що посвідчують користування правом на здійснення підприєм-

ницької діяльності, або інших, за відсутності яких юридична особа позбавляється можливості здійснювати свою діяльність. Очевидно, що позбавлення юридичної особи можливості здійснювати свою діяльність призведе до завдання їй майнової шкоди у вигляді упущеної вигоди. Якщо юридична особа, щодо якої здійснюється провадження, припинила свою діяльність через те, що в неї немає представника, який би оскаржив в апеляційному порядку ухвалу слідчого судді про тимчасовий доступ до речей і документів, оскільки він не був допущений слідчим чи прокурором до провадження щодо юридичної особи, ця юридична особа зазнала майнової шкоди через недопущення її представника до провадження і є потерпілою.

При аналізі диспозиції ст. 374 КК, яка визначає злочином недопущення чи ненадання своєчасно захисника, чи інше грубе порушення права на захист, стає зрозумілим, що ця стаття присвячена саме охороні конституційного права на захист і встановлений законом порядок забезпечення реалізації цього права при здійсненні правосуддя та діяльності, що сприяє його здійсненню в аспекті надання особі, яка має право на захист, у встановленому законом порядку можливості реалізації її права на захист спеціальними уповноваженими на це відповідно до закону службовими особами – слідчим, прокурором, суддею⁵³.

Але автор враховує, що юридична особа, щодо якої здійснюється провадження, має іншу правову природу, ніж підозрюваний і обвинувачений, які можуть бути тільки фізичними особами, тому не може включити її до переліку потерпілих від злочину, який передбачено ст. 374 КК⁵⁴ і пропонує додати до КК⁵⁵ ст. 374-1, яка встановлює кримінальну відповідальність за порушення права на представництво в кримінальному провадженні юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, і пропонує наступну редакцію цієї статті:

«Стаття 374-1. Порушення права на представництво

1. Недопущення представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, до участі у кримінальному провадженні щодо юридичної особи, вчинене слідчим, прокурором або суддею, – карається штрафом від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого».

¹ Конституція України. – К. : Велес, 2015. – Ч. 1. – Ст. 59.

² Там само. – Ст. 63.

³ Там само. – Ч. 1. – Ст. 59.

⁴ Там само. – Ст. 64.

⁵ Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. : [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>

⁶ Конституція України. – Ч. 1. – Ст. 59.

⁷ Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>

⁸ Там само.

⁹ Там само.

¹⁰ Там само.

¹¹ Там само.

¹² Там само.

¹³ Минин Р. В. Институт уголовной ответственности юридических лиц в России: проблемы обусловленности и регламентации : дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Минин Роман Викторович ; Тюмень. гос. ун-т. – Тюмень, 2007. – 193 с. – С. 158.

¹⁴ Особливості кримінального провадження щодо юридичної особи : наук.-метод. рекомендації / К. Л. Бугайчук, А. М. Яценко, І. В. Лешукова та ін. – Х. : ХНУВС, 2015. – 60 с. – С. 40.

¹⁵ Там само.

¹⁶ Дудоров О. О. Кримінальне право : навч. посіб. / О. О. Дудоров, М. І. Хавронюк ; за заг. ред. М. І. Хавронюка. – К. : Ваіте, 2014. – 944 с. – С. 693–694.

¹⁷ Гловюк І. Проблеми визначення функціональної спрямованості діяльності представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження / І. Гловюк // Правова політика в Україні: питання теорії та практики : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 24 жовт. 2014 р.) : в 2 т. – К. : Нац. акад. прокуратури України, 2014. – Т. 2. – С. 88–91.

¹⁸ Кримінальний Процесуальний Кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

¹⁹ Гловюк І. – Вказана праця.

²⁰ Пожар В. Г. Проблеми реалізації процесуального статусу юридичних осіб у кримінальному судочинстві / В. Г. Пожар // Актуальні проблеми держави і права. – 2012. – Вип. 64. – С. 517–524.

²¹ Нерсесян А. С. Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичної особи: аналіз нового законопроекту / А. С. Нерсесян // Вісник Вищої ради юстиції. – 2013. – № 2 (14). – С. 181–192.

²² Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>

²³ Там само.

²⁴ Там само.

²⁵ Там само.

²⁶ Там само.

²⁷ Там само.

²⁸ Там само.

²⁹ Там само.

³⁰ Там само.

³¹ Там само.

³² Там само.

³³ Там само.

³⁴ Там само.

³⁵ Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

³⁶ Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>

³⁷ Там само.

³⁸ Там само.

³⁹ Никифоров А. С. Юридическое лицо как субъект преступления / А. С. Никифоров // Государство и право. – 2000. – № 8. – С. 18–27, с. 24–25.

⁴⁰ Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

⁴¹ Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>

⁴² Там само.

⁴³ Там само.

⁴⁴ Там само.

⁴⁵ Там само.

⁴⁶ Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

⁴⁷ Там само.

⁴⁸ Там само.

⁴⁹ Там само.

⁵⁰ Там само.

⁵¹ Там само.

⁵² Там само.

⁵³ Карпова Н. Ю. Особенности назначения потерпевшего от нарушения права на захист / Н. Ю. Карпова // Часопис Київського університету права. – 2016. – № 4. – С. 336–340. – С. 337.

⁵⁴ Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>

⁵⁵ Там само.

Резюме

Карпова Н. Б. Кримінально-правова охорона права на представництво юридичної особи, щодо якої здійснюється кримінальне провадження.

У статті досліджується таке питання, як кримінально-правова охорона права на представництво в кримінальному провадженні юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Надана стаття включає розгляд і такого питання, як види заходів кримінально-правового характеру. Головна увага приділяється діяльності представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження. Основна ідея статті стосується такого питання, як можлива форма кримінально-правової охорони права на представництво в кримінальному провадженні юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Ключові слова: юридична особа, щодо якої здійснюється провадження, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, заходи кримінально-правового характеру, право на представництво, кримінально-правова охорона.

Резюме

Карпова Н. Б. Уголовно-правовая охрана права на представительство юридического лица, против которого возбуждено уголовное дело.

В статье исследуется такой вопрос, как уголовно-правовая охрана права юридического лица, против которого возбуждено уголовное дело, на представительство в криминальном процессе. Данная статья включает в себя и рассмотрение такой проблемы, как виды мер криминально-правового характера. Главное внимание уделяется деятельности представителя юридического лица, против которого возбуждено уголовное дело. Основная идея данной статьи касается такого вопроса, как возможная форма уголовно-правовой охраны права юридического лица, против которого возбуждено уголовное дело, на представительство в криминальном процессе.

Ключевые слова: юридическое лицо, против которого возбуждено уголовное дело, представитель юридического лица, против которого возбуждено уголовное дело, меры уголовно-правового характера, право на представительство, уголовно-правовая охрана.

Summary

Karpova N. Criminal protection of legal person proceeded against has the right to be represented.

The published article is determined for studying such a question as criminal protection of legal person proceeded against has the right to be represented. The suggested article includes observing such a question as the various kinds of the actions criminal law. The main attention is given to the activity of the representative of the legal person proceeded against. The key note concerns such issue as a possible form of criminal protection of legal person proceeded against has the right to be represented.

Key words: the legal person proceeded against, the representative of the legal person proceeded against, actions criminal law, a right to be represented, criminal protection.